

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

VASILACHI Serghei Xxxxx, *născut la
xx.xx.xxxx, domiciliat în r-nul Xxxxx s. XXXXXXXX, str.
Xxxx x.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.06.2019 – 20.08.2019;

Instanța de apel: 09.09.2019 – 30.10.2019;

Instanța de recurs: 12.05.2020 – 01.07.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 20 august 2019, *cauza fiind examinată în baza art. 364^l Cod de procedură penală*, Vasilachi Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a deține funcții legate de administrarea sau accesul la substanțe narcotice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 20 august 2019.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul lui Vasilachi Serghei a cheltuielilor de judecată în mărime de 4480 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Vasilachi Serghei, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, ilegal a păstrat substanțe psihotrope, a căror circulație în scopuri medicale este interzisă în următoarele circumstanțe: La data de 06 decembrie 2018, până la ora 20:40, Vasilachi Serghei, aflându-se la domiciliul său din s. Xxxxxx, r-nul Xxxxx, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, neavând autorizație corespunzătoare, a păstrat ilegal în casa sa un pachetel din hârtie, în care se afla masă vegetală uscată mărunțită de culoare verde, care a fost depistată și ridicată de către colaboratorii de poliție ai IP Anenii Noi în cadrul percheziției efectuate.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1170 din 17.04.2019, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde depistată în casa lui Vasilache Serghei este un produs etnobotanic în care se conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului nu este inclus. Cantitatea masei vegetale uscate, ce conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, constituie 0,336 g. Conform informației Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor substanța MDMB (N)-2201 este un cannabinoid sintetic cu proprietăți psihoactive și fără utilitate medicală. Substanța dată este analog al altor substanțe psihoactive ilicite similare, așa ca 5F-AMB sau AB-APINACA, care sunt incluse în Hotărârea Guvernului nr. 1004 din 24.08.2016 și Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006. Conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 cu privire la aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, numărul de ordine 193, cantitatea de 0,336 g. de produs etnobotanic constituie proporții deosebit de mari.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura r-nului Anenii Noi, Valerian Babilev, care a solicitat casarea sentinței în partea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la Vasilachi Serghei să fie încasată suma de 4480 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului argumentează că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, iar la stabilirea

vinovăției inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare. În contextul dat, cu referire la prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, menționând că inculpatul Vasilachi Serghei nu este o persoană vulnerabilă, iar încasând de la acesta cheltuielile judiciare în sumă de 4 480 de lei nu va influența substanțial asupra situației lui materiale, acuzatorul de stat solicită încasarea cheltuielilor legate de efectuarea și întocmirea raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-56903 din 18 ianuarie 2019 - 2800 lei (f.d. 39-48) și a raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-1 170 din 17 aprilie 2019 - 1680 lei (f.d. 57-62) din contul inculpatului.

3.2. Avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Vasilache Serghei care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel, a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului a fost greșit individualizată în privința inculpatului, iar instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal.

La fel, a contestat și circumstanțele reținute de prima instanță cu referire la personalitatea inculpatului, și anume că anterior acesta ar fi fost tras la răspundere contravențională și penală pentru încălcări de ordine publică și consum de substanțe narcotice, or antecedentele penale în acest sens sunt stinse.

De asemenea, mai invocă faptul că instanța de fond nu a ținut cont și de motivul săvârșirii infracțiunii, deși a invocat că inculpatul se află la evidența medicului narcolog din 13 iunie 2014, iar motivul a fost legat de faptul că acesta a consumat substanțe psihotrope sau narcotice în legătură cu starea de depresie după decesul bunicii acestuia, considerând posibilă aplicarea în acest sens a unei pedepse prin prisma art. 90 Cod penal, cu obligarea inculpatului de a urma un tratament forțat.

Stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia ar fi fost rațională și echitabilă, iar prima instanță trebuia să țină cont de personalitatea inculpatului, care are studii superioare, nu are antecedente penale, acesta a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, ceea ce denotă că a conștientizat pericolul social al acțiunilor sale și se căiește de cele comise, a participat activ la stabilirea adevărului, a conlucrat cu organul de urmărire penală, ceea ce denotă suplimentar că poate fi reeducat și fără o pedeapsă privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, s-au admis apelurile declarate, s-a casat sentința parțial, în latura pedepsei și în latura cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Vasilachi Serghei, s-a considerat vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea sau accesul la substanțe narcotice pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să urmeze un tratament de narcomanie și toxicomanie.

De la Vasilachi Serghei s-a încasat în beneficiul statului suma de 4480 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de Vasilachi Serghei, apreciind probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură civilă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul Penal a constatat cu certitudine, că Vasilachi Serghei a comis infracțiunea imputată inculpatului și că acțiunile lui au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal.

Cu privire la legalitatea pedepsei, instanța de apel a reținut ca fiind eronată concluzia instanței de fond referitoare la stabilirea pedepsei în privința lui Vasilachi Serghei, or luând în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, prima instanță a concluzionat eronat asupra imposibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal la stabilirea pedepsei.

Pe cale de consecință, instanța de apel a reținut prin prisma prevederilor art. 75 Cod penal, că legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, în baza anumitor criterii. Toate criteriile enumerate în lege poartă un caracter independent, iar luate împreună ele asigură corectitudinea cu care instanța de judecată aplică pedeapsa.

Infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a reținut că, inculpatul a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată, acesta se căiește sincer de cele comise, se află la evidența medicului narcolog, dar totodată, materialele cauzei atestă lipsa tragerii lui Vasilachi Serghei la răspundere contravențională, inclusiv revendicarea pe numele lui Vasilachi Serghei (forma 246 – f.d.71) nu atestă mențiuni despre intentarea urmării penale și condamnarea pentru infracțiuni privind încălcarea ordinii publice, inclusiv pentru fapte penale similare, circumstanțe care nu confirmă argumentele primei instanțe în sensul dat, astfel încât instanța de apel a considerat admisibil la caz de a acorda, în limitele legii, o șansă inculpatului de a se reabilita față de societate pentru faptele comise și de a demonstra abilitățile de personalitate cu șanse de realizare.

Ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că inculpatul Vasilachi Serghei urmează a fi condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă, proporțională faptelor săvârșite de către inculpat, adică suficientă pentru restabilirea echității sociale și pentru corectarea inculpatului, care, în opinia instanței de apel, își va atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Cu referire la cererea de apel declarată de către procuror și nemijlocit în ceea ce privește criticile invocate referitor la respingerea cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut ca fiind eronată concluzia instanței de fond în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 227 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că pentru efectuarea raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R- 5690 din 18 ianuarie 2019, prin care a fost examinată masa vegetală uscată mărunțită, de culoare verde închisă, fragment de butelie din polimer, semințe de culoare cafeniu - roșietică, substanță cristalină de culoare albă, fragment de butelie de culoare cafeniu, fragment de butelie de culoare incoloră, 19 fragmente de folii de staniol, ridicate în cadrul percheziției la 06.12.2018 din domiciliul inculpatului Vasilachi Serghei, s-au suportat cheltuieli în

sumă de - 2800 lei (f.d. 39-48) și pentru efectuarea raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-1 170 din 17 aprilie 2019, prin care a fost examinată masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, ridicată în cadrul percheziției la 06.12.2018 din domiciliul inculpatului Vasilachi Serghei, s-au suportat cheltuieli în sumă de 1680 lei (f.d. 57-62).

Respectiv, a constatat instanța de apel că, efectuarea expertizelor date a fost dispusă în vederea stabilirii conținutului și categoriei substanței ridicate, în cadrul percheziției, din domiciliul inculpatului, iar cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale, reprezintă cheltuieli judiciare achitate din bugetul statului și care urmează a fi recuperate din contul persoanei vinovate, motiv pentru care a conchis ca fiind necesară admiterea cerinței acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 4.480 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond în partea individualizării pedepsei.

Recurenta susține că la aplicarea pedepsei inculpatului, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 74 Cod penal și incorect a concluzionat referitor la stabilirea unei pedepse neprivative de liberate prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Opinează recurenta că instanța de apel a omis faptul că, infracțiunea comisă de către inculpat, se califică ca fiind una gravă, iar caracterul faptei prejudiciabile, denotă că în privința acestuia deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea. Astfel, unica metodă de reeducare și corijare a inculpatului fiind executarea reală a pedepsei cu închisoarea. Deși inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, această circumstanță nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară, ce ar condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dat fiind că inculpatul deja a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei de care a fost acuzat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de

apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că în susținerea recursului, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa*. Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Se reține că, recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea blândă, solicitând în acest sens, menținerea sentinței instanței de fond.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată

inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de mențiunea din rechizitoriu că: „*circumstanțe agravante ale responsabilității învinuitului Vasilachi Serghei, conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite*” (f.d. 96), de circumstanțele atenuante cum ar fi lipsa antecedentelor penale, pe parcursul examinării cauzei a manifestat căință sinceră, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, de comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, cât și în timpul ședințelor de judecată, corect a considerat că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului Vasilachi Serghei este posibilă și prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind în privința acestuia un termen maxim de probațiune de 5 ani, timp în care urmează ca prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, iar ținând cont de faptul că acesta se află la evidența medicului narcolog i-a aplicat și obligațiunile prevăzute de alin. (6) al art. 90 Cod penal, și anume de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să *urmeze un tratament de narcomanie și toxicomanie*.

Pe cale de consecință, se reține că, pedeapsa aplicată lui Vasilachi Serghei de către instanța de apel este una echitabilă, proporțională gravității infracțiunii săvârșite și suficientă pentru restabilirea echității sociale. Or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită lui Vasilachi Serghei de instanța de apel corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind una întemeiată, iar solicitarea acuzării privind menținerea sentinței în partea aplicării pedepsei, prin care în privința lui Vasilachi Serghei a fost dispusă executarea reală a pedepsei cu închisoarea, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea blândă, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei privative de libertate, necesită a fi declarat vădit neîntemeiat.

Pe lângă aceasta, recursul procurorului, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor

incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzator, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală privind-l pe Vasilachi Serghei Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 11 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion